

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل عنصر پیرنگ مبتنی بر عشق، اخلاق و معنویت در سه داستان کوتاه بزرگ علوی، جمال زاده و آل احمد

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 15، شماره 59 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فاطمه کعب اصل - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، گروه زبان و ادبیات فارسی واحد گچساران، دانشگاه آزاد اسلامی، گچساران، ایران.

نواز الله فرهادی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

رقیه ابراهیمی زاد جویمی - استادیار گروه فقه و حقوق اسلامی، واحد گچساران، دانشگاه آزاد اسلامی، گچساران، ایران.

خلاصه مقاله:

داستان کوتاه در سرآغاز ظهور خود در ایران همراه با سادگی بوده و رویکرد آن واقع گرایی است. نویسندگان مطرح این دوره بر اساس ویژگی های اشخاص عادی و کلیت حاکم بر جامعه و حکومت داستان می نویسند و انتقادات خود را مستقیم یا غیر مستقیم بیان می کنند. علوی، جمال زاده و آل احمد سه نویسنده ای هستند که داستان های کوتاه زیادی نوشته اند که هر یک در نوع خود گوشه ای از کمبودهای جامعه ایرانی را نشان می دهد. در این پژوهش با انتخاب داستان های ستاره دنباله دار، درد دل ملا قربانعلی و سه تار، به بررسی پیرنگ این داستان ها با توجه به عناصر معنویت، عشق و اخلاق پرداختیم و به این نتیجه رسیدیم که علوی نویسنده ای سیاسی نویس است و با معنویت از نوع مذهبی کاری ندارد و معنویت و عشق و اخلاق در داستان او بر اساس اعتقاداتی است که برای او و سایر مبارزان با حکومت پهلوی پذیرفته شده است. در داستان جمال زاده نیز هر سه عنصر روی نموده است. معنویت در این داستان از نوع مذهبی است و عشق مجازی و غیر اخلاقی نیز در آن پر رنگ است که مورد انتقاد نویسنده است. در داستان آل احمد نیز جلال با توصیف شخصیت اصلی و علایق وی، معنویت خرافی را که در شخصیت مقابل نشان می دهد نفی نموده است. عمل این شخصیت از نظر نویسنده غیراخلاقی است و در عوض عشق شخصیت اصلی به ساز قابل تقدیر است.

کلمات کلیدی:

پیرنگ، عشق، اخلاق و معنویت، داستان، علوی، جمال زاده، آل احمد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311434>

